

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil godt spørge, hvor det fald skulle komme i ledigheden. Hvad er det for nogle sektorer, der skal trække væksten?

Det er jo et dramatisk fald, som regeringen skønner vil komme. Det er glædeligt, hvis det holder stik, men i forhold til tidligere er der ikke nogen som helst ting, der indikerer, at det skulle være tilfældet. Ud over den ledighed, man har nu på godt og vel 160.000, er der op imod 20.000 mennesker, som har fået varslet deres afskedigelse inden for de seneste uger. Jeg tror, statsministeren udmærket kender listen, så det er i det lys, vi skal se, om man kan tro på, at de tal kommer ned på 155.000 i år 2004.

Nicolai Wammen (S):

Statsministeren gled i et tidligere svar uden om, hvad regeringens fremskyndelse af byggeprojekter egentlig vil betyde for beskæftigelsen. Det vil sandsynligvis have betydning både for 2003 og 2004. Men statsministeren sagde, at det kommer meget an på, hvad der egentlig er af luft til at sætte byggerier i gang.

Kl. 14.20

Jeg vil gerne spørge statsministeren: Hvis man forestiller sig, som både hr. Kristian Jensen og vicestatsministeren har været inde på, at rammen er ca. 1 mia. kr., vil det så ikke kun bidrage positivt til beskæftigelsen med op til 2.000 personer i bedste fald?

Jens Peter Vernerse (S):

Mit helt konkrete spørgsmål tidligere var, om det var kunstige tilskudsordninger, der bragte den høje beskæftigelse fra 1994 og frem til 2001. Det er måske en af de første indrømmelser, statsministeren har givet her i salen, i og med at statsministeren netop ikke afviste, at det var, fordi man førte en politik, der fik beskæftigelsen til at stige, og ikke kunstige tilskudsordninger. Det kan statsministeren vel bekræfte.

Så vil jeg godt spørge statsministeren, om det er forbigået statsministerens opmærksomhed, at man overalt i Europa kiggede på Danmark i den periode, vi taler om, fordi det lykkedes at opnå en stigende beskæftigelse i Danmark, mens det rent faktisk ikke lykkedes i en række af de andre lande i Europa. Der var også andre områder, hvor det lykkedes, men i en række lande var man i en situation, hvor det netop gik dårligt, og alligevel lykkedes det i Danmark. Det troede jeg dog at statsministeren var bekendt med.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Ja, det er jeg meget bekendt med. En af grundene til, at man gerne har villet kigge på os fra andre landes side – hvilket vi skal glæde os over – er jo en række af de arbejdsmarkedsreformer, som vi har gennemført, i øvrigt i et fællesskab mellem den daværende regering og den daværende opposition. For det lykkedes jo oppositionen at presse den daværende regering til at gennemføre nogle reformer af arbejdsmarkedet, som det ellers i mange år havde været svært at få Socialdemokratiet med til, herunder bl.a. en ny ordning for dagpenge til unge, som jo var særdeles succesfuld, for i samme øjeblik den blev indført med særlig skrappe foranstaltninger, forsvandt ungdomsarbejdsløsheden som dug for solen.

Der blev også gennemført andre reformer, bl.a. af dagpengesystemet, som i høj grad også har været med til at give et bedre fungerende arbejdsmarked. Det er vi absolut meget tilfredse med.

Det hører med til historien, at det var forslag, som vi havde arbejdet med i mange år og ikke kunnet komme igennem med, men da så Socialdemokratiet kom i regering lykkedes det at få Socialdemokratiet med.

Så spørger hr. Bjarne Laustsen, hvad jeg bygger mine optimistiske forventninger på. Det har jeg jo svaret på under tidligere spørgsmål, nemlig at der nu forventes svagt opadgående internationale konjunkturer – det er én faktor – rentefaldet begynder at slå igennem på større økonomisk aktivitet, og endelig er der skattelettelsen til næste år. Det er de faktorer, regeringen har bygget sin prognose på.

Til hr. Nicolai Wammen kan jeg sige, at der ikke på nuværende tidspunkt er fastsat en samlet økonomisk ramme. Som jeg sagde før, er det altså først og fremmest de praktiske muligheder for fremrykninger, der kommer til at afgøre omfanget.

Jens Peter Vernerse (S):

Af statsministerens svar fremgår det, at statsministeren nu næsten vil tage æren for disse arbejdsmarkedsreformer, der kom til veje under den socialdemokratiske ledede regering. Nu må jeg skuffe statsministeren. Statsministeren deltog jo hverken i udformningen af oplæggene til disse reformer eller i forhandlingerne. Jeg var faktisk med fra starten som nyvalgt folketingsmedlem, og jeg må sige, at disse oplæg, som ændrede betydeligt på arbejdsmarkedet, og som